

Elfdalsdräkten. (Följa g. tif 1902-års anteckningar.)

Kvinnorna bar o häret uppsstruket och, om rikt, flätat i en frischa, som hängde utefter rygg. I denna ett rödt band. Härstryken medelst vilken häret hölls stött efter hufvudet. Hustrurna hade dock vanligen häret uppdragt i veck i nacken och doldt under sharphättan. Denna hufvudbonad som egentligen tillhörde de gifta kvinnornas dräkt, bars dock af kullen, dels vid konfirmationen, då mössorna skulle vara blå, dels då de varo brud-tärnor, brask-kullor. Vid sorg och matvarvsgång brukades "blåkjorsel" (nr 6), rödfod (17), sattmagd (7) rödkukur (27); vit hufvudduk, satt listärmlä (49), och vit eller rödig halsduk. Skorna (33) s. k. lågskor med spösar. Vid vänta si dan nålhaus m.m. (10)

Mansdräkten utgjordes af "knibrogetti" af elgskinn eller grått vadmal, (se 1, 3), saxrukk (2) och i högtidslag sturbroia (9); leystyce (72), under äldre tid med hakar och marlor, blatrubbens (77), som knöts med brokiga strumpband, och lågskor (71) af högtidslag brukades hög hatt, lik den, som bars i andra salsocknar (jf 147); ej desti mössor af olika

slag (nr 73, 74). Kjortan med nedvikt krage över en halsduk, äs-
ärmlös (35). Till en fullständig dräkt hööde kubbligen vita finger-
västar med röda bräm (20) och en knäavstjeder (50), hängande
i en berlock vid ena sidan. Brudgummarna hade ofta blå
rockar och gröna västar.

Särna dräkten aflagd löe omkring trettio år sedan.
Kvinnodräkten bestod af en randig kjortel - plis - med
vidrättande lifstycke (154); förkläde af hemvävd ulltyg (168)
eller blomning mattud (167); halskläde (169); överdel (107) och
sö kallad knipskhue (110); strumporna varo röda, stickade
med två ändar; fotbeklädnaden utgjordes af lägrbor
med röe trupper eller af s. k. husskor, liknande man-
news. (Jfr. nr 114.). Vintertiden brukades blå tröjor af vad-
mal och i vardagslag tröjor och kjortalar af skinn.
Hausdräkten utgjordes af jakka af tyg eller skinn (nr
(132, 142.); lifstycke (162) och huvudbrok af skinn (164) eller
blött vadmal; strumporna, hussorna, i vardagslag grå eljet
blå eller vita (vitte) 165. Skodonen lägrbor, vintertid
lönskor (116) och sköflor (159); ett föl boggden egenomligt
skopplagg varo hussorna (114). Rödluppan var ett slags

gilleshusvadbonad; i högtidslag brukades hög filthatt (147), ejligt mössor med skärm (118). Vantvara liknande dem som brukades i Elfdalen.

Transtråland och Ljuna.

Folkdräkten synes i dessa båda socknar varit lika-
liflagd af både män och kvinnor sedan spå 1800-talet.
Kvinnorna brukade i högtidslag svarta barkanskjortklän-¹⁸⁸
ning med lösa lifstycket, som varo röda vid bröllops, svarta
vid borg-, mattravds-gång och bönadagar. Under lifstycket
bars överdel (175) med hunningärmar, som vid handlederna
högsnitörs med knöder med föda trupper eller med ärmknop-
par af tenn (185, 224). Kring halen lades ett ärmblå af silke
(182) eller af brokig kattun (230), som nedstoppades under lif-
stycket med nedan detta framme hängande knubbar. Klädet
högsfärtas över bröstet med en lifsvärmla (c). Förklädet
var till högtidsträkten hvitt (176) eller brokigt, af kattun,
ejligt flammat, hemväft (181). Till vinterdräkten hörde
grätröja rydd därom lifstycket, men försedd med ärmar,
samt ^{muff} (muff) af tyg med skinfoder. Huvudet bars uppstru-
ket och flatadt samt upplagt i krans i nacken, så att mörsans

hult fyddes af bransen. Över hårfärgen lades ett rögbänd, som bestod av tre slag huvudet med i nackens hängande änder. I högtidslag brukade de gifta kvinnorna "stamhattar" (193), som varo en svarta, än röda, med knutning och i nackens hängande band (stöbber) med topper, tupper. Sticksorsa brukade vita hattar (191). Sticksor röda; skor läga. Till vanlig kyrkdräkt hörde "kjortil" af vanligt yttre (179) med liknande förkläde sakt "herrhätta" (189), utan på hvilken knots en hvit hufvudduk (194). Under förklädet högra hand färbes en s.k. taska med gungläs, i hvilens lomflaskan förvarades (ff 229, 222). Till en fullständig kvinnodräkt hörde dessutom vita fingervantar med konststickade krajar.